

sandt, så skulle Danmark jo øjeblikkelig omdirigere sin ulandsbistand og give til en række arabiske lande; de er jo ikke programsamarbejdslande. Nej, det er mere kompliceret end som så.

Derfor er jeg alligevel enig med hr. Jeppe Kofod i, at vi da skal gøre alt, hvad vi kan for at forebygge og bekæmpe fattigdom i udviklingslandene, og det mest effektive middel til dét er at sikre, at de fattige lande får fri adgang til verdensmarkedet.

Udviklingsbistand kan være godt og være velbegrundet, men der er ingen, der må tro, at man gennem udviklingsbistand er i stand til at hjælpe udviklingslandene ud af fattigdom, i hvert fald hvis vi taler på lang sigt. Det er helt umuligt. Det kræver, at udviklingslandene får fri adgang til verdensmarkedet, får chancen for selv at tjene nogle penge og sætte en selv bærende økonomisk og social udvikling i gang.

Til hr. Jann Sjørnsen skal jeg blot sige, at jeg her ikke tør udtale mig om kvaliteten af Danidas evalueringsvirksomhed. Jeg vil blot sige, at vi som politikere altid har pligt til at se kritisk på, om den udviklingsbistand, vi yder, går til de rigtige formål. Det var jo også grunden til, at det under den tidligere regering blev besluttet at fjerne størsteparten af støtten til et af programsamarbejdslandene, nemlig Zimbabwe. Når man har kunnet gøre det i fortiden, hvorfor kan man så ikke foretage en sådan kritisk vurdering i fremtiden?

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt minde statsministeren om, at da vi gjorde det i fortiden, var det ikke et besparelsesforslag. Det var da ikke derfor, vi gjorde det, og vi brugte også pengene på anden vis. Når statsministeren nu siger – det lagde jeg mærke til, og det var jeg glad for – at vi skal gøre alt, hvad vi kan for at afhjælpe fattigdommen, så synes jeg, det klinger meget hult, når det skal hænge sammen med et krav, som overordnet går ud på at skære ned.

Så er vi i SF fuldstændig enige med statsministeren i, at åbne markeder er vigtige, men det er et meget langt projekt, det ved statsministeren også godt, for så meget har han dog fulgt med i politik, det er jo ikke noget, der bare lige sker. Jeg tror også, at statsministeren er klar over, at man ikke bare kan sige frihandel til folk, der ikke engang har basale sundhedsting i orden, der ikke engang har basale skoleting i orden, altså alt det, vores bistandshjælp går til. Man kan jo ikke komme og sige til dem, at de har fri adgang

til markederne, hvis de ikke engang er i stand til at producere.

Vi vil meget gerne holde statsministeren og regeringen fast på det med åben adgang, bestemt, men vi vil ikke have det koblet sammen med, at man beskærer på de basale områder, som skal sætte de mennesker i stand til overhovedet at producere noget, som man vil vide af på de markeder.

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil godt have statsministeren til at bekræfte, at man så er uenig med Verdensbankens præsident, der netop siger, at en langsigtet indsats mod fattigdom kan være med til at forhindre terrorisme i fremtiden. Jeg synes, det er meget vigtigt at få det spørgsmål afklaret, og det er jo ikke kun Verdensbankens præsident, der siger det her, det er der også en række andre, der siger. Men det er interessant at høre, at den danske statsminister ikke mener, at der er nogen som helst sammenhæng mellem, at fattigdom kan skabe grobund for terrorisme, og at vi giver udviklingsbistand. Det synes jeg er meget interessant.

Så vil jeg i denne forbindelse også spørge statsministeren om en anden ting. Med hensyn til frihandel er vi alle sammen enige i dette Folketing, det er jo ikke dét, der er spørgsmålet, men man kan undre sig, når man læser regeringsgrundlaget, at gældseftergivelse ikke er nævnt med ét ord, og bistand er nævnt, men i forbindelse med nedskæring. Hvordan synes statsministeren, det hænger sammen med, at man vil gøre noget godt for de fattige? Det lyder lidt hult, og det er det samme, vi hører også i den indenrigspolitiske debat.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg var fuldstændig enig med statsministeren, da han tidligere svarede, at når man i fortiden har kunnet reducere bistanden, f.eks. til Zimbabwe, så kan man selvfølgelig også gøre det fremover i forhold til programsamarbejdslande, hvor man ikke finder, at tingene udvikler sig tilfredsstillende. Selvfølgelig både *kan* og *skal* man gøre det, sådan som det også skete i fortiden. At den tidligere regering så ikke drog de fulde konsekvenser og strøg Zimbabwe af listen over programsamarbejdslande, det er så en anden diskussion.

Jeg mener bare at kunne konstatere, at når der ikke er noget galt med »Partnerskab 2000«-strategien, når der formentlig heller ikke er noget